

Kall

4,23/2.

Rozporządzenie Głównego Urzędu Miar o opłatach dodatkowych za dokonywanie przez urzędy miar poprawek narzędzi mierniczych, zgłaszanych do legalizacji.

Na podstawie § 10 rozporządzenia Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 25 kwietnia 1924 r. o opłatach za czynności urzędów miar (Dz. U. R. P. № 39 poz. 415, POM poz. 4,12) zarządza się co następuje:

§ 1.

Za umieszczanie przez urząd miar wskaźników, ograniczających miarę, płytek z oznaczeniami, oraz wypalanie oznaczeń na bańkach (konwiach) do przewozu mleka pobiera się opłaty następujące:

za dodanie i umocowanie na bańce jednego wskaźnika	50 gr
za dodanie i umocowanie na bańce płytki z wybiciem oznaczenia 1 zł	50 „
za umieszczenie na bańce jednej kropli cynowej	20 „
za wypalenie oznaczenia pojemności na bańce drewnianej	20 „

§ 2.

Za dokonywanie przez urzędy miar poprawek wzorcowania odważników użytkowych, wywzorcowanych poza urzędem, których uchybienie przekracza nieznacznie górną granicę dopuszczalnych uchybień wzorcowania (POM poz. 3,55), pobiera się opłatę dodatkową w wysokości 50% opłaty zasadniczej za sprawdzanie.

§ 3.

Za wzorcowanie za lekkich odważników bez jamy wzorcowniczej, zgłoszonych do wtórnej legalizacji do urzędów miar, uprawnionych do wzorcowania odważników, pobiera się opłatę dodatkową w wysokości 100% opłaty zasadniczej za sprawdzanie tychże odważników.

§ 4.

1. Za poprawki, dokonywane przez urzędy miar przy wtórnej legalizacji wag na podstawie § 3 instrukcji POM poz. 3,63 w czasie czynności legalizowania w urzędzie w celu doprowadzenia zgłoszonej wagi do stanu legalności, o ile nie dodaje się nic z materiałów urzędu, pobiera się opłatę dodatkową, wynoszącą 20% opłaty zasadniczej za sprawdzenie wagi poprawionej. Opłatę dodatkową pobiera się za ogół czynności, dokonanych przez urząd dla doprowadzenia wagi do stanu legalności.

2. Za dodanie do wagi pioną, wpustki, sztyftów, śrubek i t. p. pobiera się opłaty według taryfy, ustanawianej przez Naczelnika Okręgu legalizacji narzędzi mierniczych.

Przepisy obowiązujące w miernictwie.

Czasopismo wydawane przez Główny Urząd Miar.

Warszawa, dnia 7 marca 1925 r.

Układać w porządku wielkości liczb tytułowych.

§ 5.

Za poprawki, dokonywane przez urzędy miar przy wtórnej legalizacji wag na podstawie § 4 instrukcji POM poz. 3,63 w celu doprowadzenia wagi do stanu dokładności, pobiera się, niezależnie od ewent. opłat, wynikających z § 4-go nin. rozporządzenia, opłatę dodatkową, wynoszącą 50% opłaty zasadniczej za sprawdzenie wagi poprawionej.

§ 6.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia. Jednocześnie traci moc obowiązującą rozporządzenie Głównego Urzędu Miar z dnia 30 kwietnia 1924 r. № 24. II. 849.1 (POM poz. 4,23/1).

Warszawa, dnia 25 lutego 1925 r.

DYREKTOR GŁÓWNEGO URZĘDU MIAR:

L. S.

(—) inż. Z. Rauszer

GŁÓWNY URZĄD MIAR

№ 25. II. 443. 1.

189